

20 söndagen efter Trefaldighet

Predikan på distans 2021-10-17.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Andlig försumlighet

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Kom till oss denna stund med ditt ord och din Helige Ande. Upplys våra mörka hjärtan och uppfyll oss med glädje och frid i tron. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Matt. 22:1-14. Utan bröllopskläder.

1 Jesus talade än en gång till dem i liknelser: 2 "Himmelriket är som en kung som höll bröllop för sin son. 3 Han sände ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma.

4 Då sände han ut andra tjänare och befallde dem att säga till de inbjudna: Min måltid är redo, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet! 5 Men de brydde sig inte om det utan gick sin väg, en till sin åker, en annan till sina affärer. 6 De andra grep hans tjänare och misshandlade och dödade dem.

7 Då blev kungen vred och sände ut sina soldater och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad. 8 Sedan sade han till sina tjänare: Allt är färdigt för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. 9 Gå därför ut till vägskälen och bjud alla ni ser till bröllopet. 10 Tjänarna gick då ut på vägarna och samlade alla de mötte, både onda och goda, och brölloppsalen fylldes med bordsgäster.

11 När kungen kom in för att se sina gäster, fick han där syn på en man som inte var klädd i bröllopskläder. 12 Han sade till honom: Min vän, hur kom du in hit utan bröllopskläder? Mannen teg. 13 Då sade kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret här utanför! Där ska man gråta och gnissla tänder. 14 Många är kallade, men få är utvalda."

Jesus undervisar oss idag om andlig försumlighet, vilket är rubriken i vår evangeliebok. Detta är denna söndags allvarliga budskap. Just faran av att försumma Guds ord och Guds Ords gåva, Kristi rättfärdighetskrud, är innehållet i denna liknelse, som vi lyssnat till från altaret.

Liknelsen talar först om de många som inte ville komma till bröllopet. Mannen som sänder ut sina tjänare är Gud själv och bröllopet är den himmelska saligheten där Kristus, Guds evige Son står i centrum. De som sänds ut är kyrkans kallade präster, som i predikan och undervisning bjuder in alla människor att komma och lyssna till Guds eget ord. Det är också varje kristen som i sitt liv med sitt vittnesbörd i ord och handling kallar människorna till Guds rike. Så är varje kristen en själavinnare redan genom detta att han eller hon tror på Kristus och genom dopet är iklädd Kristi rättfärdighet. En sann kristen kan inte vara tyst utan kommer också att vittna om sin tro. Men det skall inte ske på ett påträngande och påfluget sätt. Aposteln Petrus skriver:

Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har. Men gör det ödmjukt, med respekt och ett rent samvete, så att de som talar illa om ert goda levnadssätt i Kristus får skämmas för sitt förtal (1 Petr. 3:15f).

De som är lekmän skall dock inte uppträda offentligt som om de vore präster, utan de skall verka inom den privata sfären. Det kan ske när en kristen bjuder in andra till gudstjänsten, sprider Guds ord i samtal, med goda, bibliska skrifter eller genom att visa kristen kärlek i vardagen. Det sker också när en kristen säger nej till sådant som Guds ord förbjuder som t.ex. abort, samkönade äktenskap eller av Gud förbjudna skilsmässor eller när en kristen bekänner sin tro att det är Gud som skapat världen och att den inte alls har uppkommit genom någon evolution eller s.k. "Big Bang". En kristen skall också vittna om att världen inte kommer att gå under förrän Gud bestämmer det. Vi kommer alla att leva som vanligt på jorden när den yttersta dagen plötsligt bryter in. Därför måste vi vara beredda att möta Gud varje dag, som kan vara vår sista på jorden. Den yttersta dagen kan komma när som helst. Ingen som saknar tron på Kristus kan då komma in i den himmelska saligheten. Men så länge det heter "idag" bjuds var och en in till det stora gästabudet. När en kristen i praktiken visar att vi måste frukta och älska Gud över allting och att den som inte gör det är en syndare som är under Guds vrede är detta en nödvändig förberedelse för vittnesbördet om att Jesus förlåter alla synder. De som endast säger "Jesus älskar dig" förkunnar inte ett rätt bibliskt budskap. Först måste syndens allvar och Guds vrede och fördömelse över varje syndare förkunnas. Sedan kommer inbjudan till Guds rike med förlåtelse för dem som är bekymrade för sina synder och vet sig vara förlorade.

Därför är det så viktigt att det är Guds rena och klara ord som förkunnas i kyrkan. Endast när detta sker blir det en rätt inbjudan till Guds rike. Jesus säger ju:

"Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och tro på evangeliet!"(Mark. 1:15)

Men det finns tyvärr många sekter som inte förkunnar ett rent och klart Guds ord. Inbjudan blir då inte klar och tydlig och många lockas att tro att allt står väl till genom att dessa samfund blandar in mänskliga gärningar i rättfärdiggörelsen. De som tror att människan kan bli salig genom att göra goda gärningar och genom att älska sin nästa har inte alls förstått vad kristendom är. När vi talar om inbjudan till Guds rike är det endast fråga om inbjudan genom en rätt förkunnelse av lag och evangelium, en bibeltrogen undervisning om vad Guds ord lär.

Nu står det att de inbjudna inte ville komma. De hör att Guds ord bjuder in dem, men de vill inte vara med. Det sker när människor idag hellre lever i uppenbar ogudaktighet än att de söker Gud genom att läsa Bibeln och besöka kyrkans gudstjänster. Så är avkristningen som går fram i hela världen och särskilt i Västerlandet en följd av att människor i tidigare kristna länder blir mer och mer sekulariserade. De säger nej till Gud när de avvisar Guds ord. Så straffar Gud med att han låter det stora avfallet ske. Det sker också mitt inne i kyrkor och samfund som inte längre lär att Bibeln är Guds heliga, ofelbara ord, inspirerat av den Helige Ande. När kyrkornas egen förkunnelse blir urvattnad och falsk är det som om en läkare ger en falsk och farlig medicin till sina patienter. Istället för att bota dem blir de sjuka och dör.

Men även där förkunnelsen är ren och klar sker det ofta att människor avvisar den. De vill inte lämna sina bekväma liv och följa Guds vilja. De tror inte att det är Gud som talar i Bibeln. De vill själva välja ut vad de skall tro på och vad de skall förkasta. Så vill den moderna, sekulariserade människan vara sin egen herre och gud.

Andra säger nej till gästabudet genom att söka sig till främmande religioner. Så kommer t.ex. Islam med förskräckande hastighet in i våra tidigare bibeltroende länder. Islam säger nej till den sanne Guden genom att förneka att Kristus är Gud. Man menar visserligen att Jesus var en profet, men i grunden enbart en vanlig människa. Istället håller man sig till den falske profetens förenklade budskap om att den som håller Islams enkla gärningslära

kommer till himlen. Men istället leds man bort från Gud till förtappelsen. Så är Islam en förskräcklig förnekelse av den bibliska sanningen.

Men många är rädda för de främmande religionerna av alldeles fel anledning. Man är rädd för den hängivenhet som många av dess anhängare visar i utövandet av sin religion. Så djupt har avkristningen gått att själva det faktum att en människa på allvar söker Gud och den himmelska frälsningen anses som farligt. Därför är kristendomens yttre fiender i form av främmande religioner inte lika farliga som de inre fienderna, som mera omärkligt förändrar det bibliska budskapet och leder människorna in i falsk säkerhet.

Men både de öppet kristendomsfientliga och de inre fienderna lyder samme herre, nämligen djävulen, som har hela världen i sitt våld. Det är endast genom inbjudan till Guds rike genom Guds rena och klara ord som människor verkligen blir frälsta. Genom budskapet om att Jesus dött för hela världens synd tänds tron i en kristens hjärta och genom dopet får vi syndernas förlåtelse. Genom den heliga nattvarden får vi ta emot Kristi sanna kropp och blod under bröd och vin. När vi så äter och dricker i nattvarden får vi samtidigt löftet om syndernas förlåtelse och evigt liv. Jesus säger ju enligt den klara och tydliga bibeltexten:

"Tag och ät. Detta är min kropp." Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem och sade: "Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse (Matt. 26:26ff).

Dagens evangelium riktar sig nu också med stort allvar till dem som verkligen vill vara kristna, till dem som i en rätt, bibeltrogen församling söker evigt liv. Det står att konungen kom in till bröllopet och fick se en man utan bröllopskläder. Så skriver Tom Hardt i en predikan över denna text: *"Det yttre bruket av nådemedlen hade hos den mannen inte svarat mot något inre bruk, inte mot något trons ätande, inte mot någon verklig bättring med ånger över synden och tro på syndernas förlåtelse. Den mannen stod inte varje morgon upp för att leva i sitt dop, i sin dopskrud, i Kristi rättfärdighet. Han lät inte var dag den gamla människan förkvävas och dränkas och en ny människa uppkomma och uppstå. Han tog inte emot Herrens sanna lekamen som lösepenningen för alla synder, inte kalken som Jesu blod, som renar oss från all synd (1 Joh. 1:7). Så var han i all sin utvärtes kyrklighet, sin yttre bekännelsestrohet, en otrogen, ställd under ordet: "hur mycket svårare straff tror ni inte att den skall anses vara värd som förtrampar Guds Son och aktar förbundets blod för orent (Hebr. 19:29)".*

Gud vill också att varje kristen med stort allvar skall rannsaka sig inför dagens allvarliga text. Aposteln Paulus skriver:

"Pröva er själva om ni lever i tron, granska er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Om inte, så består ni inte provet" (2 Kor. 13:5).

Vi måste också pröva oss inför episteltextens ord om Andens frukt som är *kärlek, glädje, frid, tålmod, saktmod och återhållsamhet* medan köttets gärningar är *ovänskap, kiv, avund, vrede m.m.* Om tron finns i hjärtat kommer också Andens frukt att finnas där, men om tron saknas regerar köttets onda gärningar helt och hållet. En kristen har dock alltid kvar den gamla människan, men den måste dagligen dödas och tuktas genom dopet och tron. Om inte detta längre sker kommer det andliga livet att dö och vi blir som mannen utan bröllopskläder. Må vi därför varje dag fly till Kristus, bekänna våra synder och förtrösta på honom. Så får vi genom Guds nåd till sist del av den eviga glädjen och friden.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*